

sosialurin

telf. 1 47 20. 1 18 20
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri: Fyritaks- og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Frælslynt upp-
lýsingararbeiði

SAMBÆRT málagn fólkaflöksins er eingin ivi um orsakina til, at Fólkafløkkurin fekk framgongd. Tað er tað frælslynta upplýsingararbeiði, ið hevur merkt skrivning Dagblaðsins, verður sagt, og sambært júst fráfarna formann fólkaflöksins er hetta tað Fólkafløkkurin hevur fyrri nýðini.

OG HVAT ER so hetta frælslynta upplýsingararbeiði, sum nú sjálvandi verður politikkur fólkaflöksins í eini møguligari borgarligari samgongu? Ósek fólki við hugsanum, sum ikki hóva fólkaflöksins stavnmanni, skulu forfylgjast. Split og hatur skulu sáast millum fólki við hjálp av íspunnum bygðaklandursøgum. Sosialistiskir revurin skal roykjast út úr Suðuroyarholu síni (samanber við ávisan framferðarhátt í miðeuropa í fyrátirunum). Háðan og spottan at sosialum veitingum. Misteinkilgigeran — suðuroyingar gjalda minni skatt enn onnur, og nú til seinast at birta uppundir at handlandi ikki eiga at lýsa í Sosialinum tí hetta er tað sama sum at brøðfaða sín argasta fígginga. Endamálið er víst. Kundu teir ikki megna at kappast við Sosialin í ærligari og friari kapping, vilja teir knúsa hann fíggingjarla.

VAR FÓLKAFLØKKURIN einsamallur at standa fyrri tí »frælslynta upplýsingararbeiðinum« her á landi hevði sjálvandi verið lættari, hjá stavnmanninum ótalaður av nøkrum at borið fram sínar lygnir og illgitingar, tá eingin var at svara aftur. Er hetta tað teir kalla borgarligt demokrati?

Borgarliga slaktið

TAÐ SÆR IKKI mætti út enn, at vit í ár fáa tvey slakt. Hitt fyrra, sum vit tibatúr uppliva á hvørjum heysti, er av. Hesum slaktinum líta vit altíð fram ímóti við góðum vónum og vóna, at skurðurin verður góður.

HITT SEINRA slaktið, sum vit í ár kunnu rokna við, er ikki so gott. Tað kemur tibatúr heldur ikki fyrri á hvørjum ári. Tað er heldur ikki við góðum vónum vit biða eftir tí. Tað er hitt borgarliga slaktið av samfelagnum.

TAÐ ERU TEY bæði borgarligu bløðini, Dimmalætting og Dagblaðið, sum vanliga kappast um, hvørt teirra er hitt mest borgarliga, sum nú aftur eru farin at kappast um á hvørjum økjum og hvussu nógv skal slaktast av tí, sum eitt framtaks-húgað landsstýri hevur skapt.

AT SMYRIL skal vera hitt fyrsta ofríð er full semja teirra millum. Hetta er av so stórum týðningi fyrri hesar báðar flokkar, at ein hevur varðhugan av, at hetta mál er nógmikið at skipa samgongu uppá. At 50 fólki gerast arbeiðsleys hevur enná tann týðning, at tess størri eftirspurningurin er eftir arbeiði í mun til útbúið, tess betur ber til at halda lønunum niðri. Sunnur og góður borgarligur politikkur. Hvat verður so tað næsta?

Treytin fyrri trivnaði
eru góðar íbúðar- og
uppvakstrarumstøður

Kommunan er karmurin um okkara NÆR-DEMOKRATISKA samfelag. Miðdepulin í hesum samfelagnum er býráðið, sum skal útínna tað nær-demokratiska virksemd. Tí er tað av alstórum týðningi at velja flokkar og persónar, sum hava eina so grundfesta demokratiska áskoðan, at teir í ábyrgdarfullari samvinnu millum býráð, kommunala fyrisiting, einstaklingin, áhugabólkir og -felagsskapir skipa fyrri býrinnan politikki, soleiðis at øll fáa javnbjóðis kor at liva og virka undir. Eru hesar treytirnar til staðar, kann nær-demokratiska samfelagið trívast og tryggileiki skapast.

Jóhann Mortensen
valevni á lista A
til Havnar býráð

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag fer til val upp á at skapa trivna, javna og tryggileika.

Høvuðstreitin fyrri at fremja hesi hugtøk eru m.a. góðar og mannsemi-ligar íbúðar- og uppvakstrarumstøður.

Hesar umstøðurnar eru í dag so út av lagi vánaligar, at íbúðarneyðin kann metast at vera tann størsti sosiali meinbogi í høvuðsstaðnum og førir til mistrívnað við óhepnun avleiðingum fyrri tað uppvakssandi ættarliðið.

Viljin hjá sitandi býráði — við stórum borgarligum meiriluta — at loysa hesar trupuleikar hevur ikki verið til staðar. Býráðið hevur so at siga einki sýnt í verki fyrri at loysa íbúðarneyðina við undantak av einum lítlum vørri nú upp undir valið.

Úrslitið av tvørandi íbúðarpolitikki er, at tiggjutals framiljur bógva undir umstøðum, sum heilsuymyndugleikarnir neyvast góðtaka, — at hundræðals familjur bógva í íbúðum fyrri okursleigu, (men vegna eina ótiðarhóskandi

leigulóg tora tær ikki at krevja sín rætti), — at hundræðals ungfólk — í arbeiði og undir útbúgving — bógva fyrri okursleigu í smáum og vánaligum kømum, ofta uttan møguleika fyrri at gera sær mat ella fáa sær eitt bað.

Kunnu vit góðtaka, at nakrir av okkara medborgarum bógva undir slíkum umstøðum?

Nei! Og tí má tað vera ein kommunal uppgáva at fáa børt um hesar vánaligu umstøðurnar og tað lógloysið sum valdar á íbúðarmarknaðinum.

Tórshavnar kommunu hevur fingið veruliga gongd á útstykkjingar til seðhus. Nógvrar útstykkjingar og fleiri itekiligar ætlanir fyriliggja. Hesar mugu fremjast so skjótt sum tað er møgult, og ein fóst útstykkjingar ætlan fyrri komandi árin má leggjast, soleiðis at tørvurin á grundstykkjum verður nektaður — og soleiðis at vit sleppa undan teimum privatú spekulatións-útstykkjingum!

Tey flestu vilja hava síni egnu hús, men tað

eru nógv einstøk — yngri sum eldri — sum ynskja sær annaðhvørt eina eigara- ella leigu-íbúð. Tí eigur kommunan sambært lótingslógini um íbúðargrunnin at leggja eina fasta ætlan fyrri bygging av ávisum tali av slíkum íbúðum árliga.

Somuleiðis eigur Havnar kommunu í samráð við landsmyndugleikarnar at skapa fyrirteytir fyrri bygging av kollegium til ung undir útbúgving. Tað kann ikki vera rætt, at hesi og foreldur teirra skulu bløða fyrri eini íbúðarspekulatiónum.

Eisini eru tað mong eldri, sum ynskja sær eina fittliga íbúð í staðin fyrri eini stór hús, sum tey ikki hava ráð at umsitja. Tí eigur kommunan eisini at taka stig til bygging av íbúðum til eldri í vanligum útstykkjingum, soleiðis at tey eldri ikki verða hópað saman, men koma at bógva í einum livandi umhvøvi. Slíkar byggingar skulu hava felagsrúm, verkstøð o.t.l., soleiðis at tey eldru hava nakað at takast við í

ellisárunum.

Ferð eftir ferð verður frá borgarligari síðu sagt, at íbúðarviðurskifti er ein privatúr spurningur og at tað almenna, í hesum føri kommunan, skal halda seg burturi.

Tað er ein privat sök at fáa síni hús upp, og tann einstaki avgerð, um hann leigar út fyrri at klára byggikostnaðin — fyrri at fáa endarnar at røkka saman.

Men vit í javnaðarflokkinum kunnu ikki góðtaka, at nakrir av okkara medborgarum skulu vera noyddir at hústast í eini kjallaraíbúð alt lívið, t í peningaliga úrtøkan er ov lítill til at fáa reist egin hús. Tí fegnast vit yvir lógina um íbúðargrunnin.

Heldur ikki kunnu vit góðtaka, at nakrir av okkara medborgarum skulu vera offur fyrri eindarleysari profittjagstrán á íbúðarmarknaðinum!

Tí er neyðugt, at Havnar kommunu fer at reka ein miðvísan íbúðarpolitikk. Tað vil listi A — javnaðarlistin — gera.

Mangt skal man hoyra

Mangt skal man hoyra, áðrenn oyruni detta av, er gamalt orðatak. Hetta eru vit noydd at ásanna, tá ið vit lesa, hvat Pauli Ellefsen skrivur í Dimmuni fyrri leygdagin 15. í hesum.

Hann skrivur: »Komandi samráðingar um nýtt landsstýri eiga at verða forðar við neyðug-

um álvara«.

Hann er keddur av, at stavnamaður fólkaflöksins nú aftaná valið, hevur nevnt um »atgerðarloysi sambandsins«, og so sigur hann, at í Sosialinum eisini verður skotið við skorpum.

Eitt skal eg siga tær, Pauli Ellefsen, í Sosial-

inum hevur bara verið skotið við leysakrútið, tí at tað er tú, sum hevur skotið við skorpum. Í heili seks ár hevur tú lagt menn undir allar møguligar óheiðurligheitir, og sloppin gott frá tí. Ongantið í Føroya søgu hevur fyrr verið nýtt ein so ljót og skitin »propaganda«, sum tú hevur

nýtt, síðan tú kom upp í føroyskan politikk, og so sigur tú, at hinir skulu lata vera við at brúka óhøvisku talu og skrift, nei, eg vil siga, at ónt skal ónt forðriva, og tí meini eg at tað onki er so ringt, at tað ikki er ov gott til tín.

J. G.